

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ
ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΩΝ
(14 Νοεμβρίου 1940)

Ἡ Πατρίδα μας σὰς εὐχαριστεῖ πάρα πολὺ διότι γνωρίζει πόσον μεγάλη εἶναι ἡ εἰσφορά σας καὶ διότι ἐπίσης γνωρίζει ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ ὑστέρημα σας.

Ἄλλὰ ὁ σκοπὸς μας εἶναι μεγάλος. Δὲν πρόκειται πλέον μονάχα νὰ προφυλάξωμεν τὴν πατρίδα μας ἀπὸ ἑναν ἐπιδρομέα, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ πλέον ἀδίκαιολόγητος ἐπιδρομὴς ποὺ παρουσιάσθη ποτὲ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καθ' ὅλην τὴν χιλιετίαν ἐτῶν ἱστορίαν της.

Εἰς τοὺς παλαιούς καιροὺς κατὰ ἐδώσαμεν πιθανὸν ὡς ἀφορμὴν διὰ νὰ τοὺς προκαλέσωμεν. Εἰς αὐτοὺς σήμερον ποτέ! Καὶ ἐν τούτοις ἐπῆλθον καὶ ἐπέπεσαν ἐναντίον μας.

Ὁ ἀγὼν μας εἶναι μεγάλος καὶ σὰν αὐτὸν δὲν ἔχει κάμει ἡ Ἑλλάς ἄλλον ποτέ.

>>> ΛΟΓΟΣ ΑΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΝΟΠΛΙΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
(22 Νοεμβρίου 1940)

Πρὸ 26 ἡμερῶν, ὕπουλος καὶ δόλιος ἐχθρὸς μᾶς ἐπετέθη χωρὶς καμίαν ἀφορμὴν καὶ μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ, ὅ,τι πολυτιμότερον ἔχομεν καὶ ὅ,τι δίδει ἀξίαν εἰς τὴν ζωὴν μας, δηλαδὴ τὴν ἐλευθερίαν μας, τὴν ἐθνικὴν μας ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν τιμὴν μας. Ὅλη ἡ Ἑλλάς ἠγέρθη ὡς ἕνας ἄνθρωπος, ἠνωμένη εἰς ἕνα ἀδιάσπαστον σύνολον καὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Βασιλέως ἔδραμεν εἰς τὰ ὄπλα. Σκληροὶ ἀγῶνες ἤρχισαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ τὸ πρῶτον βάρος ἔπεσεν εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἠπείρου, τοῦ ὁποῖου ἡ σθεναρὰ ἀντίστασις ἐκάλυψε τὴν ἐπιστράτευσιν καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῶν πολεμικῶν μας δυνάμεων. Ἐκτοτε καὶ ἐφ' ὅσον συνεκεντροῦτο ὁ στρατὸς καὶ μετὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτοῦ, ἤρχισαν καὶ αἱ νῆκαι ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη. Στρατὸς, ἀεροπορία καὶ ναυτικὸν συνηγωνίζοντο καὶ ἠμιλλῶντο εἰς πράξεις ἀνδρείας, αἱ ὁποῖαι θὰ δοξάζουν ἔσσει τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Διὰ τοῦτο, ἐκ μέρους δλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἐκφράζω τὴν θαυμάτην εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν θρυλικὸν στρατὸν, τὴν ἥρωϊκὴν ἀεροπορίαν μας καὶ τὸ ἀδάμαστον ναυτικὸν μας, διὰ τὰς ἐνδοξοὺς σελίδας, τὰς ὁποίας προσθέτουν εἰς τὴν τρισχιλιετῆ ἱστορίαν μας, καθὼς ἐπίσης ἀποτίω φέρον θαυμασμοῦ πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων καὶ

χωριῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι μὲ θάρρος καὶ γενναιοφυχίαν ὑπέστησαν τοὺς σωμαρδιαμοὺς τοῦ ἐχθροῦ. Εἶμαι προσέτι βέβαιος, ὅτι ἐριμνεύω τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν ἐκφράζων τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς γενναίους συμμάχους μας, τοὺς Ἄγγλους, διὰ τὴν δλόφυχον βοήθειαν τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς τὸν ἀγῶνα μας καὶ ἰδίως διὰ τὰ κατορθώματα τοῦ ἀπαραμίλλου ναυτικοῦ των καὶ τῆς περιφήμου ἀεροπορίας των. Ὁ ἀγὼν ἀπὸ 10 ἡμερῶν ἔλαβε τὴν μεγαλυτέραν αὐτοῦ ἔντασιν εἰς τὸν τομέα τῆς δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τὰ περίξ, ὅπου ἡ μάχη ὑπῆρξε σκληρὰ καὶ ἀδιάκοπος καθ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἡμέρας, καταλήξασα μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὀρεινοῦ προμαχώνος τῆς Μοράβα εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Κορυτσᾶς σήμερον, καὶ εἰς τὴν φυγὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐφ' ὅλου τοῦ μετώπου τῆς δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου. Ὅταν ὁ Ἴταλὸς δικτάτωρ ἀπήγγειλε τὸν τελευταῖον αὐτοῦ λόγον, τὸν τόσον γεμῆτον ἀπὸ χολῆν καὶ ὀργὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐφαντάζετο βέβαια ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς θὰ τοῦ εἶδε τόσον ταχεῖαν τὴν ἀπάντησιν. Μετὰ τοιαύτην ἀπάντησιν, ἡ ὁποία θὰ τοῦ μείνῃ ἀλησιμόνητος, δὲν χρειάζονται πολλὰ λόγια δικὰ μου. Μόνον ὀλίγα ἔχω νὰ προσθέσω. Ἡ Ἑλλάς δὲν λησιμονεῖ οὔτε τὸν Σανταρόζαν, οὔτε τὸν Φράττι, οὔτε τὸν Γαριβάλδην, οὔτε τὸσους ἄλλους Ἴταλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ αἷμα των, ὅπως δὲν λησιμονεῖ καὶ τὸσους καὶ τὸσους Ἑλληνας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμα των ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν της κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα Ἰταλίας. Οἱ Ἴταλοὶ, οἱ ἀγωνισθέντες ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ τοὺς ἐθνικούς μας ἀγῶνας, θὰ μᾶς εἶναι πάντοτε διπλᾶ προσφιλεῖς καὶ διὰ τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον ἔχυσαν καὶ διότι ἐὰν ἔξω σήμερον θὰ ἦσαν οἱ καταδιωκόμενοι καὶ οἱ ἀποδιοπομπαῖοι τράγοι τοῦ φασισμού, ὅστις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεχθῆ ποτέ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀνθρώπου ἀγωνιζομένου διὰ τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἰδανικά, διὰ τὰ ὁποῖα ἠγωνίσθησαν ἐκεῖνοι ἄλλοτε καὶ ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα σήμερον. Θέλω νὰ προσθέσω ἀκόμη καὶ τὸ ἐξῆς: ὁ κ. Μουσσολίνι, ἀπορῶν διότι ἡ θέλησίς του νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα προεκάλεσε κατ' αὐτοῦ τὸ μῖσος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἔθεσεν ὡς σκοπὸν τοῦ πολέμου τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας τὴν ἐξόντωσιν τῆς Ἑλλάδος. Τὸν διαβεβαίωμεν ὅτι ἔχομεν λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐξοντωθῶμεν καὶ νὰ ζήσωμεν ὡς ἔθνος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον, καὶ θὰ ζήσωμεν, καὶ μαζί με τοὺς Ἄγγλους συμμάχους μας θὰ ὑπερισχύσωμεν. Ποῖα θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ἐπικρατήσεώς μας διὰ τὴν Ἰταλίαν ἢς τὸ κρίνῃ ὁ Ἰταλικὸς λαός, ὅταν θὰ ἐκκαθαρίσῃ ἡμέραν τινὰ τοὺς λογαριασμοὺς του μὲ τὸν δικτάτορά του.

Καὶ τώρα, σεῖς, Ἑλληνας, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, στρατευόμενοι καὶ μὴ, νὰ σφίξωμεν τὰ δόντια μας καὶ τίς γροθιές μας, ν' ἀτσαλώσωμεν τὴν ψυχὴν μας, νὰ πολεμήσωμεν μὲ ὅλην τὴν λύσσαν ποὺ προκαλεῖ ἡ ἄτιμος καὶ ἄνιερος ἐπίθεσις ἐναντίον μας. Ὁ ἀγὼν μας, νὰ τὸ ξέρομε ὅλοι, θὰ εἶναι μακρὸς καὶ σκληρὸς καὶ ὁ δρόμος μας δὲν θὰ εἶναι ἀνοδόσπαρτος, ἀλλὰ θὰ ὑπερνηκίσωμεν ὅλας τὰς δυσκολίας, θὰ ἀντιμετωπίσωμεν ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ θὰ νική-